

ὁποῦ τὸν ἐκώβγη, ἄς τὸν ἐχωρίση μετῆς ἐξοδῆς του, ἢ με ταύλες ἢ μὲ ἄλλον μόδον (καὶ) νὰ μπορεῖ ὁ μαστρ Ἀντώνιος καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ πουλήσου, νὰ χαρίσου καὶ 25 ὡς θέλου νὰ κάμου, πληρώνωντας πάντ(α) τῆς κερα Καρέντζας κληρονομικὸς τὸ ἀνωθεν τέλος. Ἡ δὲ εἰς ἀλέως καὶ ἡθελ(εν) τοῖς πυράξη τινὰς, ὀμπληγάρεται ἡ κερα Καρέντζα καὶ ὁ υἱὸς τῆς ὁ Λιανὸς νὰπηλογοῦνται, νὰ ρεσποντέρου, νὰ μαντινιέρουν καὶ νὰ σατζηφάρουσιν τοῖς εἰρημ(ένοις), ἀγωραστάδαις. (Καὶ) δια συγουρητὰ ντεποζητάρουσιν τὰ πράματά τος, στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, [εἰς πᾶσα] f. <θ>[†] ἐναντίον καὶ ζημίαν τῶν ἀγοραστάδων, ἡ δὲ ἡ παροῦσσα τος γραφῇ θε[λου]|σι τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὕπέρπυρα) 25, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας (καὶ) τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὁποῦ στέργει καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μάρτυρ(οις), κὺρ Γεωργίτζη Ζήγη, μαῖστρο Ἀντώνιος Γερακάρης ὁ Αὐθεντικὸς. —

44

26 Ὀκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόμ(ατι) Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. λαφμί, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κς'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξι(ας), εἰς τὸν ναὸν τοῦ αἰγίου Παντελεῖμονος, δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον καὶ βευαιωμένην πουλησίαν θέλει (καὶ) κάμνη κατὰ τῆς ὥρας ὁ σερ Φραγγίας Μαρκάδος, ἡγουν εἰς τὸν Μμανουήλ τὸν Κραύγαν (καὶ) εἰς 5 τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ, ξεκαθαρίζωντας εἰς ἓνα χωράφην περιβολιασμ(ένον) μὲ ὀλίγες ρίζαις ἀμπέλ(ην) μέσα, ὁποῦ ἔχει ἀπο λογαρασμὸν ἐδικόν του εἰς τὸ μέρος τοῦ Κορέ, πλησίον τοῦ Ἰω(άννη) τῆς Σάντας καὶ τοῦ ῥηθέντος Μμανουήλ, δια πρέζιον καὶ καλὴν πουλησίαν εἰς δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νούμερο) 13, ἡγουν δεκατρία, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ καθῆν, καθὼς ἐσυβαστήκασιν θεληματικὸς καὶ οἱ δίο. Τὰ ὁποῖα δουκ(άτα) τὰ 10 δεκατρία κράζεται ὁ σερ Φρανγκί(ας) κατὰ τῆς ὥρας κωτέντος, εὐχαριστιμ(ένος) καὶ ἀποπληρωμ(ένος). Τώρα ὁ δια πᾶσσα καλλὴν καθαρότητα καὶ συγουρητὰ δίδει ὁ σερ Φραγγί(ας) τοῦ ῥηθέντος Μμανουήλ παντίαν ἐξουσίαν εἰς τὸ παρὸν πράμα, νὰ εἶναι κύριος, νικοκύρις καὶ νὰ τὸ ἔχει τῆς ἐξουσίας του αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, πουλήσουν, χαρίσουν (καὶ) τὰ ἐξῆς. Καὶ πολάκις νὰ ἡθελ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ τοῖς 15 πυράξη καὶ νὰ τῶν ἐγυρεῦσι τίποτι δικαιώματα εἰς αὐτῷ, ὀμπληγάρεται ὁ σερ Φραγγί(ας) αὐτὸς καὶ τὰ καλὰ του, στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, νὰ τῶν ἀπηλογοῦνται, νὰ ρεσποντέρου, νὰ μαντινιέρου, νὰ σατζηφάρουν τοῖς ἀγωραστάδαις εἰς πᾶσα ἐναντίον (καὶ) ζημίαν, ὁποῦ τῶν ἡθελ(εν) ἀκαδέρει. Ἡ δὲ παροῦσσα τος γραφῇ καὶ πουλησία θέλουσιν τὰ παρόντ(α) μέρει, νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν 20 (ὕπέρπυρα) 50, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὁποῦ στέργει, (καὶ)

²⁷ ἀ. ν' ἀπηλογοῦνται

τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσιν (καὶ) ἀξιόπιστοις μαρτυροῖς κύρ Δημήτρ(ιος) Θολογήτης, κύρ Ἀνδρέ(ας) Δρομοκάτης. —

45

31 Ὀκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. , αφμ', μηνὶ Ὀκτωβρίῳ λα'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπῖτ(ι) τῆς κερ Αντώνιας συμβίας τοῦ μαῖστρο Τομαζη Βούλγαρη, κουντουβερνίαν δυνατὴν (καὶ) ἀμεταποίητον θέλει καὶ κάμνη κατὰ τῆς ὥρας ἡ ἀνωθεν κερ Αντώνια, θεληματικὴ καὶ τοῖς θυγατρὸς τῆς τῆς Ανν(ας), ἡγού μαζοὶ μετὸν Μάρκον τοῦ Κοστόπουλου, ξεκαθαρίζοντας εἰς τὸ 5 περιβόλ(ην), ὅπου ἔχει στὸ Παρώδην ποτιστικὸν καὶ ἄνυδρον, ὅπου ἡθελ(εν) δῶσιν ὁ σερ Γεωργιλὰς ὁ Σιγάλας ψυχικὸν καὶ βαπτιστικὸν τῆς φιλιότζας του τῆς ἀνωθεν Ἄνας τῆς θυγατρὸς τ(ης), (καὶ) παραδίδουσίν του τω καὶ οἱ δίο, ἡ μάνα καὶ ἡ θυγατέρα, τοῦ εἰρημ(ένου) Μάρ(κου) εἰς μυσιάρικον παντοτινόν, ἡγουν ἦν περπέτουω, καθὼς εὐρίσκεται μεταῖς ἐλλαῖς, ὅπου ἔχει μέσα, ἡμερχis καὶ ἄγριαis, (καὶ) με πᾶσαν του 10 δικαίωμαν καὶ μετὸ τέλος τ(ου) σολ(δία) 10 τοῦ ἀνωθ(εν) σερ Γεωργ(ιλί). Εἰς τὸ ὅπιον περιβόλ(ην) τάσσι καὶ προμετέρει ὁ ῥηθεῖς Μάρκος, νὰ φυτεῦσι ὅλλον τὸ χωράφην τὸ ἄνυδρον ἀμπέλ(ην) εἰς τέρμ(ενον) χρόνοις δίο, ἐξω ὑπὸ Θ(εο)ῦ, ἡ δὲ τὸ ποτιστικὸν νὰ τὸ φυτεῦσι ὅλλον δένδρα, νὰ τὸ κυβερνᾷ, νὰ τὸ ἀναστίνῃ καλλὰ καὶ ἀρεσκόμ(ενα), ὅπου ν' ἀρέσι πᾶσα καλοῦ γεωργοῦ, ἔτζει τὸ ἀμπέλ(ην), τὰ δένδρα, νέα καὶ παλαιὰ, 15 ἡμερα καὶ ἄγρια, (καὶ) τὰ ἐξῆς. Καὶ εἰς τὸν καρπὸν τοῦ καθενὸς πραμάτου ἀμπελίου, γῆς, δεινδρῶν (καὶ) τῶν ἐξῆς, νὰ μυράζουσιν ἦσα, ἦσα, κληρονομικὸς, ρεσαλβάρωντας τῆς κερ Αντώνιας καὶ τῆς Ἄνας ὅλλαις ταῖς ἡμεραις ἐλαῖς, ὅπου εὐρίσκονται σήμερον· ἡ δὲ ὅσαις ἐλαῖς ἀπὸ | ταῖς ἄγριαis ἡθελ(εν) κεντρήσι ὁ Μάρκος καὶ νὰ μερώσι, f.(θ)ν νὰ μυράζουσιν καὶ ἀπ' αὐταῖς ἦσα, ἦσα. Ἡ δὲ εἰς ἀλέως καὶ δὲν ἡθελ(εν) κάμειν 20 ὁ Μάρκος αὐτὰ, ὅπου τάσσι κατὰ τῆς ὥρας, νὰ χάνει τὰ δικαιώματά του ὅλλα καὶ τοῖς κόποις του καὶ νὰ εὐγένει καὶ ἀπο μέσα χωρὶς λόγου κρίσεως. Καὶ ὥταν ὁ ῥηθεῖς Μάρκος κοπιάσι καὶ κάμει ὅτι προμετέρει, τοῖς κόποις του καὶ τὰ δικαιώματά του νὰ τὰ ἔχει [τῆς ἐξουσίας του] αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του [πουλήσουν χαρίσουν καὶ τὰ ἐξῆς] καὶ τὸ παρὸν τέλος νὰ τὸ πληρώνουσι μαζοὶ μετὴν κοντετζιὸν ἐτούτη 25 ἀνίσσως καὶ ὁ Μάρκος δὲν ἡθελ(εν) ἔχει παιδία εὐλογιτικὰ ἐκ τῆς σαρκὸς του νὰ λάβουσιν τοῖς κόποις του, νὰ μὴν ὕμπορεῖ νὰ δῶσι τοῖς κόποις του (καὶ) τανεστήματά του εἰς ἄλλα χέρια, ἡμι νὰ πληρώνεται τοῖς κόποις του, ὅτι θέλουσιν ξήζει, νὰ πέρνουν τὸ πρᾶμαν οἱ νικοκυραῖοι, καθὼς εὐρεθεῖ. Καὶ ἡ παροῦσσα τος γραφῇ θέλουσι τὰ παρόντα μέρει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 25, τὰ ἡμυσι τῆς 30

